

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság  
4.Bf.233/2018/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év január hó 17. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

#### í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt az I. rendű vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év június hó 7. napján kihirdetett 21.B.1352/2017/33. számú ítéletét az I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 4 (négy) évre súlyosítja.

A Lenovo B-50-70 laptop, WP Mypassport merevlemez és Logitech pendrive kiadására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s:

Az I. rendű vádlottat a Fővárosi Törvényszék a 2018. év június hó 7. napján kihirdetett 21.B.1352/2017/33. számú ítéletével kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdést IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, annak végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi lehetőségéről, valamint az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról.

A II. rendű vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § első bekezdés III. fordulat] miatt 300 óra fizikai munkakörben végrehajtandó közérdekű munka büntetésre és 300 napi tétel, 1000 Ft egynapi tétel összegű, összesen 300.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Határozott a pénzbüntetés meg nem fizetés, valamint a közérdekű munka önhibából eredő elmulasztása esetén történő átváltoztatásáról.

Döntött a bűnjelekről, az I. rendű vádlottal szemben 70.000 Ft vagyonekobzást rendelt el, végül 15.000 Ft kivételével kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete a II. rendű vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. rendű vádlott terhére súlyosításért, a próbaidő tartamának felemelése, a bűncselekmény elkövetésének eszközéül szolgáló mobil telefon elkobzása

végett, valamint a bűnjelként lefoglalt és a bűnjeljegyzék 4-6. tételszám alatt nyilvántartott számítástechnikai eszközökre vonatkozó rendelkezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést, míg a I. rendű vádlott a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül, védője a minősítés megváltoztatása és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében élt jogorvoslati kérelemmel.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.529/2018/1. számú átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az átiratban írtak szerint a megállapított tényállás felderített, a bizonyítékok értékelése okszerű, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. A Fellebbviteli Főügyészség a bűnösségre levont következtetést okszerűnek, a cselekmény minősítését törvényszerűnek, a jogi indokolást helytállónak tartotta. Kifejtette továbbá, hogy az enyhítés lehetőségének maximális kihasználása, az enyhébb végrehajtási fokozat és a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztése rendkívül méltányos büntetésnek minősül. A felfüggesztés próbaidejének a törvényi minimumban való meghatározását eltúlzottnak tartotta, ezért annak felemelését indítványozta. Egyebekben kifejtette, hogy a számítástechnikai eszközök lefoglalását a nyomozó hatóság már megszüntette, és azok kiadásáról is rendelkezett, ezért az ezekre vonatkozó rendelkezés mellőzését, a bűnjelként lefoglalt Samsung mobil telefon elkobzását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A védő fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában, valamint a nyilvános ülésen szóban is védence cselekményének minősítését kábítószer-kereskedelem helyett jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett birtoklasként [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] kérte értékelni. Tévesnek találta a bűncselekmény kereskedésként való elsőfokú megállapítását, mivel a lefoglalt eszközöket (mérleg, zacskó, laktóz) védence saját biztonságos fogyasztása érdekében tartotta magánál. Kifejtette azt az álláspontját, hogy a fellelt kábítószer mennyisége és fajtái önmagában nem szolgálhatnak alapul a kábítószer árusításának megállapításához. A vádlotti magyarázat életszerűtlensége szintén nem teremt alapot a kereskedelem megállapításához, mint ahogy az sem, hogy az I. rendű vádlott elismerte a II. rendű vádlott részére egy ízben történő szer átadását. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy védenccét függőségi problémával nem kezelték, nem zárja ki a függőséget. A kifejtettek alapján a téves minősítés megváltoztatását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványának a számítástechnikai eszközök lefoglalásának mellőzését érintő előterjesztésével egyetértett. Megalapozatlannak tartotta az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezési kérelmét. Nézete szerint az első fokon kiszabott büntetés arányban áll az elkövetett cselekménnyel, az elsőfokú ítéletben is szereplő rendkívüli enyhítő körülményekkel, amelyeket maga is külön nevesített, továbbá felhívta a figyelmet arra, hogy védence igen hosszú ideig, nyolc hónapig volt előzetes letartóztatásban, ami kellő prevencióként szolgált számára. Kiemelte ezen túlmenően védence szabadulását követően kezdte új életét, munkavállalását, jó útra térését, melyre tekintettel a büntetés súlyosítását szükségtelennek tartotta.

A másodfokú bíróság az I. rendű vádlottal szemben bejelentett ügyészi fellebbezést alaposnak, az I. rendű vádlottnak és védőjének többirányú fellebbezését azonban alaptalannak tartotta.

A felülbírálat - a védői fellebbezés tartalmára, valamint arra figyelemmel, hogy a fellebbezés bejelentésére még az 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt került sor - az elsőfokú ítélet kihirdetését követően hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) bekezdése alapján teljes körű. A másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az eljárást perrendszerűen folytatta le.

Nem tévedett, amikor eljárási okok miatt - a védő szabályszerű értesítésének elmaradása, és

kihallgatáson való jelenlétének hiánya miatt - nem tartotta figyelembe vehetőnek a II. rendű vádlott nyomozás során tett beismerő, és az I. rendű vádlottat terhelő nyilatkozatát.

A törvényszék az ügyben releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is megvizsgálta, egybevetette, majd a logika szabályai szerinti értékelése eredményeként részben mérlegeléssel állapította meg a tényállást.

Ez a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja alapján kis részben szorult kiegészítésre, ez a hiányosságként jelentkező megalapozatlanság az iratok tartalma alapján, illetve az I. rendű vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az alábbiak szerint orvosolható volt.

Az I. rendű vádlott személyi körülményeiben az elsőfokú ítélet meghozatala óta annyi változás történt, hogy a 11 éves kiskorú gyermeke után havi 19.000 Ft-ra emelkedett a tartásdíj-fizetési kötelezettsége. Havi jövedelme 195.000 Ft. (nyilvános ülésről felvett jegyzőkönyv a másodfokú bíróság iratok 6. sorszáma alatt)

Az I. rendű vádlott lakásán lefoglalt amfetamin tartalmú por súlya 133 gramm volt (a házkutatásról és lefoglalásról felvett jegyzőkönyv a nyomozati iratok 131. oldala).

A lefoglalt por légszáraz állapotban mért súlya 55,38 gramm volt (vegyész szakértő véleménye nyomozati iratok 239. oldala).

A másodfokú bíróság a Be. 593. § (3) bekezdése alapján az ekként kiegészített tényállás alapján bírálta felül az első fokú bíróság ítéletét.

A fentieken túlmenően szükséges megjegyezni, hogy nem kifogásolható ugyan az elsőfokú bíróság részéről az a megoldás, hogy a vádiratban szereplő tényállást az egyezőségre figyelemmel a vádiratban írtakkal azonosan szerepeltette ítéletében, az azonban már szerkesztési hiba, hiányosság, hogy az első fokú bíróság az ügyész vád módosítását követően az elsőfokú ítélet 2. oldalán az indokolás 5. bekezdését megelőzően nem tüntette fel azt, hogy a következőkben az általa megállapított tényállást részletezi. Hasonlóképpen szerkesztési hibának tartotta az ítélőtábla azt a megoldást, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak személyi körülményeit a tényállás megállapítását követően rögzítette.

A Be. 561. § (3) bekezdésében szerepel az ügydöntő határozat indokolásának tartalma: ennek b) pontja szerint az indokolás tartalmazza a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a korábbi, a határozat meghozatalakor jelentőséggel bíró büntetésekre vonatkozó adatokat. A c) pont szerint ezt követően kell rögzíteni a bíróság által megállapított tényállást. A Be. szerint tehát az indokolás kötelező tartalmi elemei között a személyi körülmények megelőzik a történeti tényállás elemeit.

Ami az ügyben feltárt bizonyítékok tételes, konkrét értékelését illeti a másodfokú bíróság - anélkül, hogy megismételné az elsőfokú bíróság részletes bizonyíték értékelését - az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek figyelemmel a védő fellebbezésében szereplő érvelésre is.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű vádlott tárgyaláson előadott ingyenes kábítószer szerzést állító védekezése szemben állt a beszerzett bizonyítékokkal. A feltárt tények, a lefoglalt kábítószer mennyisége, számtalan fajtája ellentmondott az I. rendű vádlott ingyenes szerzést állító védekezésének. Ilyen mennyiségű és értékű kábítószer kérés nélküli, ingyenes

megszerzése ellen szóló további érv volt, hogy az I. rendű vádlott lakásán a fogyasztási szokásához igazodó kábítószeren, a marihuánán felül többféle kábítószerrel találtak és foglaltak le. Az amfetamin alkalomszerű fogyasztást célzó tárolásának pedig ellentmondott az ebből a típusú kábítószerből lefoglalt, a jelentőst kétszeresen meghaladó mennyiség. Az I. rendű vádlott ezen túlmenően az ingyenesség kapcsán felmerült számtalan kérdésre a tárgyaláson nem tudott választ adni. Az az előadás, hogy a nála lefoglalt kábítószer ismeretlen személyek ingyenesen adták át számára, ellentmondott az ésszerűség, a logika szabályainak. Mindezek alapján a több százezer forint értékű képviselő kábítószer mennyiség ingyenes megszerzésére előadott I. rendű vádlotti előadás elvetése megalapozott volt.

A másodfokú bíróság egyetértett az I. rendű vádlottnak a kábítószer függőségével kapcsolatos védekezése körében kifejtett első fokú érvekkel is. Megalapozott volt tehát az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy az I. rendű vádlott lakásán tárolt és lefoglalt kábítószer mennyisége nem az I. rendű vádlott fogyasztását szolgálta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű vádlott vallomásának elvetése mindenben megfelelt a logika szabályainak

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor védői érvekkel ellentétben a feltárt bizonyítékok alapján az I. rendű vádlott kereskedői tevékenységének megállapítása mellett döntött. E bizonyítékok között szerepeltette az I. rendű vádlottól lefoglalt kábítószer jelentős mennyiségét, továbbá az egyéb anyagokat, így a kábítószer hígításához használt laktózt, eszközöket, nevezetesen a kábítószer adagolásához használt mérleget, porciózáshoz szükséges műanyag tasakokat. Ezen túlmenően a lefoglalt kábítószerek több, az I. rendű vádlott által fogyasztott kábítószerrel eltérő fajtái is a terjesztői magatartásra utaltak. Az I. rendű vádlottnál lefoglalt ún. SPEED por a jelentős mennyiséget kétszeresen meghaladta, ezen túlmenően 20 db MDMA tartalmú ecstasy tablettát, 70%-os töménységet meghaladó MDMA tartalmú port foglaltak le. Utóbbival kapcsolatban a vegyész szakértő a tárgyaláson kijelentette, hogy az ilyen porok az összetételük alapján nem a fogyasztást célozták. A felsoroltakon túl 85 gramm hasisgyantát, valamint cannabis tartalmú növényi anyagot is találtak az I. rendű vádlottnál. A lefoglalt kábítószerek tehát hat különböző fajtát képviseltek.

A felsorolt tényezőket együttesen értékelve helytálló volt a birtoklás helyett a terjesztői magatartásra levont következtetés.

Az elsőfokú bíróság a feltárt és logikusan értékelt bizonyítékok alapján helyesen következtetett az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének jogi minősítése is mindenben megfelelt az anyagi büntető jogszabályoknak.

A törvényszék helyesen hivatkozott a kábítószer-kereskedés fogalmával, megítélésével kapcsolatban az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban kifejtett jogelvekre, valamint az ahhoz kapcsolódó eseti döntésben közzétett joggyakorlatra. Az I. rendű vádlott magatartásában fellelhetők voltak azok a tények, amelyek a kereskedői típusú elkövetés megállapítását lehetővé tették; ezek voltak a lefoglalt kábítószer jelentős, a felső határt kétszeresen meghaladó mennyisége, a kábítószer különböző fajtái, a kábítószer terjesztéséhez tipikusan használt eszközök (mérleg, zacskók, laktóz a hígításához). Ezen túlmenően az I. rendű vádlott elfogásakor, 2016. október 11. napján bizonyítottan legalább egy alkalommal megközelítőleg 5 g mennyiséget kitevő amfetamin tartalmú kábítószerrel adott át a társának, a II. rendű vádlottnak.

Ezek a körülmények a védő érvelésével szemben a kábítószer birtoklása helyett a kereskedői típusú elkövetési magatartás megállapítását indokolták.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vette számba, azt mindössze annyiban kellett helyesbíteni, hogy enyhítő körülményként nem értékelhető a jelentős mennyiség alsó határát 2,2-szeres mértékben meghaladó kábítószer mennyisége. A törvényhozó a jelentős mennyiség alsó határát egyszeresen meghaladó mennyiségű kábítószer esetére írja elő az öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés alkalmazását. Enyhítő körülményt helyesen a jelentős mennyiség alsó határához közeli mennyiség jelentene. A szóban forgó ügyben a 2,2-szeres mennyiség enyhítő körülményként az I. rendű vádlott javára semmiképp sem értékelhető. E tényező mellőzése ellenére a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor az enyhítő szakaszt alkalmazta az I. rendű vádlott esetében, és annak teljes kimerítésével szabta ki vele szemben a büntetést.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság a próbaidő szabadságvesztéssel azonos tartamban történő megállapításával. A másodfokú bíróság a kimagasló tárgyi súlyú bűncselekményt megvalósító I. rendű vádlottal szemben a Btk. 79. § (1) bekezdésében írt büntetési célok megvalósításához - osztva az ügyészség álláspontját - hosszabb tartamú próbaidő megállapítását tartotta indokoltnak, ezért annak tartalmát a rendelkező részben írt 4 évi próbaidőre súlyosította.

A törvényszék szükségtelenül rendelkezett a díjjegyzék 4-6. tételeszáma alatt szereplő számítástechnikai eszközök lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról. A nyomozati iratok 229-230. oldalain található dokumentumok szerint a nyomozó hatóság már rendelkezett a számítástechnikai eszközök lefoglalásának megszüntetéséről és Cs.-né dr. K.A. részére történő kiadásáról, így az ezekről történő ismételt határozathozatal indokolatlan volt. Nem állt rendelkezésre ugyan a nyomozati iratok között az eszközök átvételéről szóló dokumentum, a nyilvános ülésen az I. rendű vádlott akként nyilatkozott, hogy édesanyja az eszközöket átvette.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az ügyészségnek az I. rendű vádlott tulajdonát képező Samsung mobil telefon és a benne lévő SIM-kártya elkobzására nézve tett indítványával. Az ügyészség amiatt tartotta indokoltnak az említettek elkobzását, mivel álláspontja szerint ezeket az I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használta, ezért azokat a Btk. 72. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében el kell kobozni.

Áttekintve az elkobzással kapcsolatos ítélezési gyakorlatot megállapítható, hogy közlekedési bűncselekményeknek még a Btk. 234. és 236. §-a szerinti szándékos elkövetést megalapozó eseteiben sem "eszköze" a közúti jármű, így a Btk. említett fejezetében foglalt bűncselekmények esetében a 72. § (1) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezés alkalmazásával az elkobzás kimondásának nincs helye.

A BH. 1997. évi 56. szám alatt közzétett eseti döntés szerint célszerűségi szempontokból át nem alakított gépkocsit nem lehet a csempészet eszközének tekinteni azon az alapon, hogy utasai a járműben elrejtve jelentős mennyiségű kábítószerrel szándékoztak az ország területére csempészni. Nincs helye ezért a gépkocsi elkobzásának. A jármű elkobzására tehát abban az esetben van lehetőség, ha a járművön a csempészés eredményes végrehajtása érdekében olyan átalakításokat hajtottak végre, amely nélkül a bűncselekmény kivitelezése nem lett volna lehetséges.

A vizsgált ügyben a mobil telefon egy olyan használati eszköz volt, amelyet az I. rendű vádlott a hívásforgalmazás terjedelmes anyaga szerint is az élet számos területén, nem kizárólagosan a kábítószer terjesztéséhez használt, így az nem tekinthető „munka-telefonnak”. A kereskedői tevékenység során a mobil telefon segítségével bonyolított hívások ugyan gyakoriak, e körülmény

miatt azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint az említett ingóság nem válik az elkövetés elkobozandó eszközévé. A hívások gyakorisága önmagában az intézkedés alkalmazhatóságát nem alapozza meg, az elkobzást az eszköz kábítószer kereskedelem érdekében történő kizárólagos használata tenné indokolttá.

A kifejtettek miatt a mobil telefon és SIM-kártya elkobzására irányuló indítványt az ítélőtábla nem találta megalapozottnak, ezért ilyen tartalmú intézkedést sem hozott.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű vádlott vonatkozásában a próbaidő mértékét, és a bűnjeleket érintő részében a Be. 606. § (1) alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróságéval, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615. § (1) alapján nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2019. év január hó 17. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Halász Etelka s.k.  
előadó bíró

Dr. Lőrinczy Attila István s.k.  
bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.B.1352/2017/ 33. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 4.Bf. 233/2018/6. számú ítélete folytán az abban írt változtatásokkal 2019. év január hó 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év január hó 17. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.  
a tanács elnöke